

— Men, siger det ærede Medlem saa, det hele er en Demoralisation, som rammer Ingeniørerne og Bygningsentreprenørerne for Jærnbannerne, det fri Initiativ kvæles og generes. Der er der et Punkt, hvor det ærede Medlem maaste har nogen Ret, thi mens det ganske vist er min Mening, at Anlægsbestyrelsernes og Statens Interesser falde sammen; er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at Entreprenørerne have og maa have en anden Interesse, derfor kunne de være meget hæderlige og dygtige Folk, Folk, som vi ikke kunne undvære, men det er ganske sikkert, at for Entreprenørerne har det Forhold været noget generende, at Statens Erfaring kunde drages til Nytte for private Byggeselskaber, og man har forhindret, og jeg har ønsket, man skulde forhindre det, som nu er Entreprenørernes Sværmeri, nemlig, at det er Entreprenørerne, der projektere Anlægget og udføre Anlægget, og undertiden ogsaa komme til at drive Banen. Jeg tror ikke, at det er i de private Anlægs Interesse, og derfor kan det være troligt nok, at det ærede Medlem der kan have nogen, paa hvis Vegne han taler, ellers tror jeg ikke, han kan have det.

Nu kunde det jo være et Spørgsmaal, som der ogsaa er rørt ved under denne Forhandling, om ikke disse Forhold ere til Hindrer for, at vedkommende passer sin Tjeneste ved Hovedkontoret, og det er et Spørgsmaal, som med Gode kan opstafes. Jeg benægter i den Retning alt, og jeg har ret god Lejlighed til at følge med Forholdene. For det første maa man erindre, at de Baner, der projekteres af den vedkommende, og som ingenlunde ere mange, ere projekterede til Dels for Nar tilbage, og det er heller ikke Ting, som nu have lagt Beslag paa hans Arbejdskraft. Derimod har ganske vist Stillingen som Konsulent for de vedkommende lagt noget Beslag paa ham, men det er et Arbejde, som har kvalitativt stor Betydning, men hvis Kvantum ikke er uoverkommeligt. — Men det kunde jo være, at Statsanlægene vare fremmede daarligt, og at der i den Retning var forsømt meget, og at Ansvaret derfor som paa vedkommende. Det er imidlertid ikke Tilfældet, at Statsanlægene ere fremmede daarligt. Selvfølgelig kan det ikke være saaledes, naar man nu gaar med den samme Ingeniørstab som for 2—3 Aar siden, at alt kan fremmes paa en Gang, men der er ikke forsømt noget, i alt Fald ikke noget væsentligt, og ved Rystbanen, som det ærede Medlem tidligere har talt om, er intet forsømt. I Folketinget har man ogsaa interesseret sig for Rystbanespørgsmaalet, og jeg har der meddelt paa Datum, hvorledes

det er fremmet, og man har erkendt, at naar det var saaledes, var der ikke noget at sige dertil. Man maa nemlig erindre, at naar en Jærnbane er færdig fra Rigsdagen og overleveret til Ministeren, og naar Ministeren erklærer, som jeg ganske vist har gjort over for forskellige Anlæg, at man er færdig til at tage fat, udfordres der meget endnu, inden man kan komme til at bortlicitere, inden Befolkningen mærker, at Jærnbanen fremmes for Alvor, nemlig hele Udbygningen og Kortlægningen i Marken, og det er ikke en Bagatel, ikke blot Rivellingen, men ogsaa Projekteringen af Broer, Overtørsler og Bogterhuse og meget andet; der skal være et fuldstændigt klart Omrids af Jærnbaneanlægget, saaledes som det skal fremmes, og som skal foreligge for at sætte Bestigtigelses- og Ekspropriationskommissionen i Stand til at bedømme Forholdene.

Det ærede Medlem fremdrog som et særligt Eksempel paa Forsømmelse, at en Biadukt ude i Dyrehaven ikke var bortliciteret, før en Gang hen i Eftervinteren. Det er ingen Forsømmelse. Jeg har i alt Fald billiget det og fundet det rigtigt, og det har en ganske særegen Grund. Det kunde nemlig efter min Mening ikke nytte, naar man ellers kunde blive færdig i rette Tid, at forsøge at faa dette Arbejde bortliciteret, før vedkommende havde en nogenlunde sikker Udsigt til, at de Materialier, der skulde benyttes til Jærnbanebygningen, kunde blive transporterede ad Jærnbanevejen paa Skinner efter en foreløbig eller endelig Skinnelægning, og saa vidt var man ikke naaet tidligere. Jeg kan ogsaa sige, at det danske Firma, der fik Arbejdet, og som jeg havde ondt ved at give det, fordi dets Tilbud i Virkeligheden var temmelig højt, har sagt mig, at det, at de havde denne Udsigt, væsentlig havde medvirket til, at deres Bud kunde indrettes saaledes, at det var muligt at antage det lige over for et lavere Bud som forelaa. Jeg hævder altsaa, at der ikke er noget forsømt, og at det ærede Medlem ikke har noget at anke over i den Anledning.

Naar man nu hører det ærede Medlem, lægger Mærke til hans Slutningsbemærkning og hans store Tal, skulde man tro, at den kommitterede Ingeniør ved Hovedkontoret var interesseret i omtrent alle de Anlæg af private Baner, der ske her i Landet, at han havde projekteret dem alle, havde Tilsyn med dem alle og kunde kontrolere dem alle. Jeg skal sige, at Forholdet er det, at af de 29 private Baner, som staa paa Loven — ikke 27, som det ærede Medlem sagde — har den vedkommende haft med